

[\(http://www.nrc.nl/\)](http://www.nrc.nl/)[\(//www](#)[\(http://www.nrc.nl/\)](http://www.nrc.nl/)Profiel Zoeken Menu

Videobutler Rutger Boerboom aan het werk. „Bij sollicitatiegesprekken schrokken mensen bijna altijd van mijn rolstoel.”

Arbeidsgehandicapten

Bij het bedrijf Imotions werken tien zwaar gehandicapten als videobutler. Directeur Remko Brilman nam hen in dienst zonder hulp van het UWV. „In de kaartenbakken kan ik nooit iemand vinden.”

Door

PETRA DE KONING (<HTTP://ZOEKEN.NRC.NL/?>

<Q=PETRA%20DE%20KONING&AUTHORS=PETRA%20DE%20KONING&SORT=DATE>)

15 JULI 2015

Het is niet zo dat Remko Brilman (53), directeur van het bedrijf Imotions dat videoconferenties ondersteunt, per se zwaar lichamelijk gehandicapten aan het werk wilde helpen. Ze zijn nu wel zijn belangrijkste werknemers: van de 19 personeelsleden hebben er tien een ernstige aandoening. Vanuit hun stoel, rolstoel of bed brengen ze als ‘videobutlers’ verbindingen tot stand voor zo’n zestig bedrijven, waaronder Ahold, Strukton, Triodos Bank, Schiphol. Ze reserveren vergaderzaaltjes, of die nu in Bristol zijn of in Dhaka, testen op afstand de apparatuur, bellen de deelnemers op en laten de vergaderingen beginnen.

Iedere ondernemer in Nederland weet het nu wel: bedrijven moeten 100.000 werkplekken vrijmaken voor gehandicapten. Werkgeversvoorzitter Hans de Boer denkt dat er voorlopig niets van terecht komt. Volgens hem moet eerst de economie harder groeien. Dan durven ondernemers weer.

UWV-kaartenbakken

Kan het ook anders? Imotions, zegt Remko Brilman, groeit juist *door* de gehandicapten. En zonder hulp van uitkeringsinstantie UWV die nu gehandicapten uit een 'doelgroepregister' aanbiedt aan bedrijven. „In de UWV-kaartenbakken kan ik nooit iemand vinden”, zegt Brilman. „In de dossiers staan medische gegevens, er is geen link met wat mensen wél kunnen.”

Brilman, die eerder ondernemingen opzette voor anderen, begon acht jaar geleden met Imotions. Hij wist dat veel bedrijven videoapparatuur hadden maar er meestal niet goed mee konden omgaan: apparaten stonden in een hoek van de vergaderzaal te verstoffen.

Hij wilde 'een mannetje' erbij aanbieden. Dat was een dienst die werknemers vanuit huis konden leveren. „Waarom zou ik dan voor iemand een parkeerplaats betalen en hem vóór mij in de file laten staan?”

Maar wie zou het leuk vinden om alleen vanuit huis te werken, fulltime en soms 's avonds en 's nachts, als een vergadering met de andere kant van de wereld moet worden geregeld? „Opeens kwam het bij me op: gehandicapten die aan huis zijn gebonden.”

Geheimhoudingsverklaringen

In zijn benedenwoning in Amsterdam-Zuid zit Rutger Boerboom (50) achter een computer en voor een wit scherm van Imotions. Klanten zien zijn hoofd en het scherm, niet het kamertje zelf, vol met spullen waar Boerboom net met zijn rolstoel langs kan. Eenentwintig jaar geleden kreeg hij een auto-ongeluk en liep een dwarslaesie op. Hij was toen manager bij een cateringbedrijf. Door een reorganisatie verloor hij zijn baan en had vier jaar een WW-uitkering. „Bij sollicitatiegesprekken schrokken mensen bijna altijd van mijn rolstoel. Ik was zelf gekomen, maar ze waren opeens bezorgd of ik thuis kon komen.”

Boerboom heeft geen technische achtergrond, zijn werk als videobutler ziet hij vooral als dienstverlening. „Daar heb ik een enorme feeling voor. Je bent de gastheer en zorgt ervoor dat mensen hun werk kunnen doen.” Boerboom had eerst een jaarcontract, nu is hij in vaste dienst. Hij coördineert ook het werk van de andere videobutlers en regelt de geheimhoudingsverklaringen - ze mogen niets over de vergaderingen zeggen.

“Na twee jaar bleek dat niemand de butlers wil missen ,”

Op zijn kantoor op het Amsterdam Science Park zegt directeur Brilman dat hij heeft geleerd om zich zo weinig mogelijk met hen te bemoeien. „Zij begrijpen elkaar veel beter dan ik hen. Hoeveel ze aan kunnen, of iemand even uit het rooster moet worden gehaald.”

EXTRA BUTLERS

19

werknemers heeft het bedrijf Imotions. Van hen hebben er tien een ernstige lichamelijke aandoening. Zij werken als videobutlers

60

bedrijven ongeveer huren videobutlers van Imotions in. Ahold bijvoorbeeld doet dat zo'n 3.000 keer per jaar

40

videobutlers extra denkt Imotions nodig te hebben om te kunnen uitbreiden

Zijn eerste videobutler, Robert Bouma, was 47. Hij had een dwarslaesie vanaf zijn negentiende, door een motorongeluk, en was op zijn studentenkamer blijven wonen. Via een reïntegratiebureau hoorde Brilman over hem. „Robert had bijna dertig jaar lang liggen wegwijnen. Wij zijn eerst bij hem gaan schoonmaken, dat was nog nooit gebeurd. Ik heb de ramen nog staan lappen.”

De apparatuur werd geïnstalleerd, Robert kon aan de slag. „Maar hij had nog nooit gewerkt en ik wist niks: hoe zwaar kon ik hem belasten? Hoe lang kon hij in een rolstoel zitten? Ik dacht: waar begin ik aan?”

Teddyberen

In die tijd haalde Brilman een grote klant binnen: Ahold. Dat hielp. Er kwamen andere gehandicapte werknemers bij. Voor de Ahold-medewerkers was het wennen: achter de man of vrouw die hun vergadering regelde, zagen ze soms een bed met een stellage waar teddyberen aan hingen. „Pas later kwamen we op het idee van een scherm”, zegt Brilman. „Het ziet er logisch uit. Je moet het wel bedenken.”

Robert overleed in 2011. „We hebben nu een andere werknemer met een onzekere toekomst, hij heeft de ziekte van Duchenne.”

Bedrijven die gehandicapten in dienst nemen, kunnen via het UWV een no-risk-polis krijgen: als de werknemer ziek wordt, betaalt het UWV de uitkering. Brilman heeft ook een paar werknemers met zo'n polis. „Maar ik weet niet wie. We verdienen goed, we kunnen ons een risico veroorloven.”

Ahold doet nu zo'n drieduizend videoconferenties per jaar met hulp van de 'butlers'. Triodos Bank is pas een paar jaar geleden begonnen met vergaderen-op-afstand. De bank doet er zo'n veertig per maand en het hoort nu bij de bedrijfsfilosofie: je vermindert de CO2-uitstoot als je niet overal naartoe vliegt: „En vooral in de hogere echelons van ons bedrijf”, zegt it-projectmanager Maarten Nooter, „hebben mensen geen zin om zelf met knopjes te moeten klungelen.”

Andrik de Jager, it-manager van Strukton, had in het contract met Brilman bedongen dat Strukton na twee jaar van de videobutlers af kon: „Ik dacht: we kunnen op dat onderdeel geld besparen, zodra iedereen met de apparatuur overweg kan.” Maar na twee jaar bleek: niemand wil de butlers missen.

In gesprekken met potentiële klanten noemt Brilman zijn gehandicapte medewerkers alleen als een ondernemer zelf begint over het bedrijfsbeleid van 'maatschappelijk verantwoord ondernemen'. Hij wil geen klanten afschrikken die bij gehandicapten meteen denken aan problemen. Brilman wil dat zijn bedrijf groeit.

Veertig nieuwe butlers

Daarvoor heeft hij nieuwe videobutlers nodig, het liefst wil hij er veertig. Maar waar haalt hij die vandaan? „Bij het UWV doen ze hun best, maar het heeft voor mij nog nooit tot iets geleid.” Een UWV-woordvoerder zegt dat de eigen experts „graag nog eens praten met deze werkgever om te zien of alles wat we kunnen, is ingezet”.

Brilman heeft nu vooral contact met een paar integratiebureaus. „Eén organiseerde een cursus op afstand om netwerkbeheerder te worden. Ik heb het hele klasje in dienst genomen, maar de opleiding is nu gestopt.”

Via een videoverbinding met het kantoor van Brilman zeggen drie butlers - Marloes de Krom (30), Jessica Blanco (33) en Remi van Essen (44) - één voor één dat ze het leven zonder werk leeg en saai vonden. Ze snappen dat de videotechnologie misschien zo toegankelijk wordt dat zij niet meer nodig zijn. „Maar zo lang mensen het verkeerd blijven doen”, zegt Van Essen, „hebben wij een mooie toekomst.”

Een versie van dit artikel verscheen op woensdag 15 juli 2015 in NRC Handelsblad.
Op dit artikel rust auteursrecht van NRC Media BV, respectievelijk van de oorspronkelijke auteur.

(https://www.nrc.nl/handelsblad/van/2015/juli/15/aan-bed-gekluis...
via=nrc&http://www.nrc.nl/handelsblad/van/2015/juli/15/aan-bed-gekluis...
bed- bed- bed-
gekluisd-gekluisd-gekluisd-
geen- geen- geen-
bezwaar-bezwaar-bezwaar-
1514897-1514897-1514897)

Lees meer

5 januari 2015

Wie wil Ballast Nedam kopen? En waarom?

(/handelsblad/van/2015/januari/05/wie-wil-ballast-nedam-kopen-en-waarom-1452714)

Een gehandicapte die inpakwerk kan doen? Dan geen 'garantiebaan'

(/handelsblad/van/2015/mei/01/een-gehandicapte-die-inpakwerk-kan-doen-dan-geen-1493865)

25 juni 2014

Sociaal, omdat het moet

(/handelsblad/van/2014/juni/25/sociaal-omdat-het-moet-1392027)